

гы работы, за кои-то не были вѣщи, тыи за малко врѣмя распелѣли всеичко, что-то были спечялили съ толкова си мѣкы.

Никоя работа и занаятъ не прячатъ чловѣку да ся подвигне надъ тѣхъ, стига да е надаренъ съ доволно умъ и да ся пригоди добра sluка за да си го изостри.

Колцина ли имотни и голѣми тръговци сѣ рекли Боже-помози съ простѣ нѣкоѣхъ работѣхъ па испослѣ ся едобыхъ съ голѣмо имане и имя!

Нъ ако и да е всяка работа добра и достойна за хвалѣ, кога си ѣхъ работи чловѣкъ почтено, все пакъ има разликъ отъ работѣхъ до работѣхъ, наспротивъ коя колко облагѣ дава на свѣта.

Хора, кои-то все придырвать и ся призирать въ работѣхъ-тѣхъ си, та открывать нѣкоѣхъ полезнѣхъ истинѣхъ и съ немѣхъ оттварять на свѣта очи-ты, достойни сѣхъ за хвалѣ и почетъ; така сѣщо и кои-то сѣхъ измѣдрили какво да было добро за людскы-ты потрѣбы или направили да поолегне трудъ-тъ, ставать добротворци на чловѣчество-то, а това е най-голѣмо благородство и болѣрство. Такъва честь и слава ся е падала и на хора отъ простъ родъ; така самѣхъ-тѣхъ парнѣхъ машинѣхъ измѣдрилъ Яковъ Ваттъ, по-прѣди саатчія, а пръвъ ѣхъ турилъ на работѣхъ за желѣзницы-ты единъ простъ работникъ, Георгій Стефенсонъ, за кого-то по-долѣ има да ся прикаже нѣчто повечко. Иванъ Вуаттъ, единъ простъ занаятчія, въ 1737 л. пръвъ зель да опытва какъ да ся направи машина, съ коѣхъ-то бръзо да ся пряде памукъ. Пріятель му Павелъ Левисъ, като него испрьво простъ чловѣкъ, слѣдъ единадесять години, сир. въ 1748 л. искара на бѣлъ свѣтъ чекръцы на валове, съ